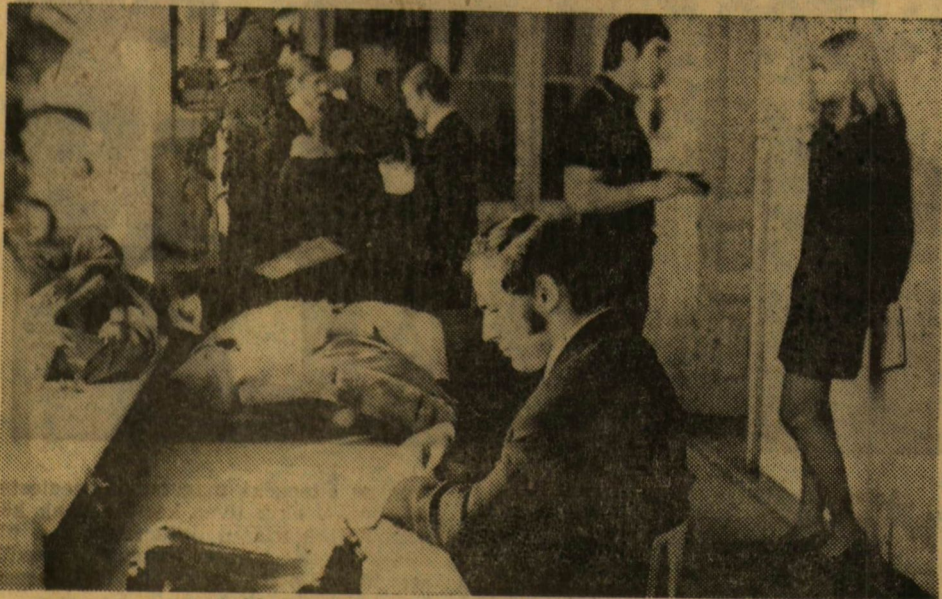

Vizsgaidőszak...

Félévenként ismétlődő periódusa a hallgató életének. Nehéz pillanatok, főleg az első évek számára. Sok rémes történettel ijesztgették őket, amíg elérkeztek első vizsgájukhoz. És akkor rájöttek, hogy nem is olyan rémes az

egész „Csak” a felkészülésen, no meg küssé a szerencsén múlik az eredmény. Persze a felsőbb éveseknél sem egyszerű ez az egy hónap. Hiába, ha ki is alakul némi rutin, azért a vizsák szorongató légköre mindig és mindenki számára megmarad.

Folyosó a főiskolán. Ördögh István elsőéves földrajz-tesztnevelés szakos hallgató nem vesz tudomást a körülötte zajló beszélgetésről. Még néhány perc, és ő következik az általános természetföldrajzi kollokviumon.

Pillanatkép a TTK folyosóján. Izgatott járkálással, jegyzetbepillantással, vagy éppen magábaroskadást semmibenézéssel várja a hallgató, hogy ő kerüljön sorra. Időnként meg-megrohanja az ajtón kilépő, boldog vagy boldogtalan, de mindenképpen szerencsés társát — ő már túl van rajta —: „Mi volt?!”

A vizsga. A látszólag nyugodt beszélgetés feszült pillanatokot takar. Szentirmai Barna és Fodor Katalin III. éves biológusok küzdenek a jó jegyért általános sejtantából. A sors iróniája, hogy néhány nappal vizsga előtt jelent meg az első magyar nyelvű sejtan könyv. Szerény vigasz, de a következő évfolyamnak jobb dolga lesz. SZ I.

Vizsgázott a vizsgaszabályzat

Az új tanulmányi és vizsgaszabályzattal kapcsolatos problémák most már a gyakorlatban is lecsapódtak. Eddig csak vitáztunk róla, mérlegeltük, jóslgattunk, majd elvállal — mondogattuk. Most már elvált, de bevált-e? A vizsgaidőszakkal együtt járó sírás-rívás és fogak csikorgatása minden félévkor megismétlődő, régi tünet. Ezekből tehát nem lehet objektíven ítélni. Mégis úgy tűnik ebben a félévben több volt a jogos panasz. Ezek legtöbbször ahhoz az intézkedéshez kapcsolódnak, amely szerint a gyakorlati jegy megszerzéséig a hallgató semmilyen tárgyból nem vizsgázhat.

A bölcseszék öt évfolyama közül a harmadves nyelvzakosoknak volt a legtöbb vizsgájuk-nekik legnehezebb — az írásbeli pótlása miatt lerövidült — vizsgaidőszakban mindenből kollokválni. Még február elejére is jut vizsga. Szünet? Ebben az évben elmarad.

Abszurd eset: Adva van egy nyelvzakos hallgató, aki elégtelen tesztet írt. Tanára lehetőséget ad arra, hogy

Budapesten felkeresse a gyakorlati jegy pótlása ügyében! Felutazik. Időközben módosult a helyzet, mégis Szegeden írja meg az új tesztet. Visszatér. (A diákság januári fohása: „Add Uram, hogy kihúzzam a februári dupla ösztöndíjig”) A teszt postán megérkezett. Egy másik tanárnál megírta hősünk és még néhány más évfolyamos” fekete „bárány”. Majd visszaküldték Pestre. És közben vártak... vártak... és bíztak a posta gyorsaságában, hogy előbb-utóbb megjön az eredmény és végre kezdenek vizsgálni.

Vizsgaszabályzat 11/g pont: „A gyakorlati jegy utólagos megszerzése, illetve kijavítása a tanszékvezetőnél, vagy két oktató jelenlétében, illetve ellenőrzésével történik.” Erre talán megint nincs szükség, de az előző és e között lehetne egy kevésbé abszurd megoldást találni.

Amíg kijavították az elégtelen január 14.-e lett. A könnyebb vizsgákkal megbírkóztak, de a Középkori egyetemes történelem kollokviumra „rázós” úgy menni, hogy az embernek csak egy „dobása” van. Lefordítva: január 29-én vizsgázhatnak először és utoljára. Ha elégtelen — félévismétlés.

Mindenre elkészülve — úgy érzik már minden megtörténhet — nem mehetnének előbb, hogy még az utóvizsgát letehesék a vizsgaidőszakon belül? Lehet, de ez sem megoldás, mert a kollokviumokat öt napon belül nem

szabad megismételni. Akkor már jobb három nappal többet tanulni.

Nem lehetne a vizsgaidőszak meghosszabítását (február 5-ig) kérni? — Erre csak négy-nél több kötelező vizsga után adhat engedélyt a dékán. Nekik csak három vizsgájuk, három beszámolójuk, (ebből egy osztályozott beszámoló történelemből — nem kollokviumi értékű? — a szorgalmi időszakban, tehát az írásbelikre való felkészülés idején) és három írásbeliük volt.

Már betéve tudják a vizsgaszabályzatot. Ez van, ezt kell szeretni! (?) Rajtuk is múltot — tudják ezt is —, de nem irreálisan sok jutott nekik a „megpróbáltatásokból”?

Azoknak is joott meglepetés, akik nem referáltak. Időben elkészítették a vizsgarendjüket, mert erre is van szabályzat és mert például hat vizsgánál mindenki igyekszik legjobban beosztani az idejét. Egyes tanszékvezetők viszont az írásbeli időpontját jóval később közölték. Felborult a vizsgarend, ha a két időpont egybeesett, vagy ha az írásbeli később volt. Természetesen ez csak akkor fordul elő, amikor az írásbeli ideje már a vizsgaidőszakon belülre esett.

Szerény kérés a jövő félévre, amikor minden évfolyamon sok vizsga vagy szigorlat lesz: A szorgalmi időszak végéig írassuk meg az írásbeliket, melyek a nyelvgyakorlati jegyek immár kizárólagos módjai), mert az is megeshet, hogy valakinek első „nekifutásból” sikerül, és legalább azok kezdhesék el a kollokválást.

Tisztelettel kérjük továbbá, hogy amikor tanáraink két vizsganapot megjelölnek nekünk egy héten, akkor az lehetőleg ne csak a hét két első napja legyen. (Most kb. 70%-ban így történt.) Mert előfordul, hogy egy vizsgára nem kell több három nappal, vagy az, hogy két hét sok rá, de például kilenc nap elegendő. Ezt hallottam az 1969/70-es tanév I. félévének vizsgaidőszakában egyetemen, menzán, könyvtárban, kóllégiumban. Úgy érzem több, jogosabb a megszokott sírás-rívásnál, fogak csikorgatásánál.

SARKADI NAGY EMILIA

Oktatók klubja

Érdekes újdonság a főiskolán

Az ötlet tavaly szeptember 24-én született a főiskola szakszervezeti bizottságának ülésén. Hegedűs András, főiskolai igazgató vetette fel az előadásokkal egybekötött klubdelutának gondolatát, melyeket a szakszervezeti bizottság a Tudományos- és a Kulturális Bizottság támogatásával az iskola tanárai részére szervezne. Két hónap sem telt el, és november 12-én elhangzott az első előadás, egyben havi két alkalommal számolva készen állt a program egészen ápriliséig.

Kapcsolatok és tájékozódás

Dr. Kovács Zoltán adjunktussal beszélgetünk a klubról. Arról, hogy miért van szükség egy főiskolán ilyen rendezvényekre, ahol az oktatók idejét éppen eléggé lefoglalja a magas óraszám, saját kutató munkájuk és az intézmény munkájában való részvétel.

— Igen, valóban sok a dolguk és kevés az idejük oktatóinknak. A klubot mégis igénylik, ezt bizonyítja az a tény, hogy igen sokan jelentkeztek előadásokat tartani, és az előadások után az eddigi négy alkalommal élénk és jó vita bontakozott ki.

Kell a klub. A középiskolákban, ahol viszonylag kicsi a tanári kar, közvetlen kapcsolat van a nevelők között. A nagyobb intézményekben, egyetemeken, főiskolákon már nem így van. A tanszék, karok között nincs meg a kellő összhang. A hivatalos koordináció pedig nem pótolhatja a személyes kapcsolatokat. Ez a forma valószínűleg alkalmas lesz arra, hogy a szükséges összhang megteremtéséhez más módszerek mellett hozzájáruljon. Hogy mit várunk tőle? Azt, hogy a problémákról mindenki időben értesüljön, segítsen lefaragni az oktatásban meglévő szélsőségekből, időben értesüljön a jó kezdeményezésekről. Mindezt a vitáktól, beszélgetésektől várjuk. Az előadások mindehhez még két feladatot megoldásával járulhatnak hozzá. Részint azt az izoláltságot kellene feloldaniuk, mely miatt oktatóink csak keveset tudnak kollégáik kutató munkájáról. A megismerés hiánya hamis nézeteket alakíthat ki, a félreértéseket a kollégális kapcsolatok kialakulása révén elkerülhetjük. De feladata az is az előadásoknak, hogy segítsenek tájékozódni oktatóinknak más tudományok fontosabb aktuális és módszertani kérdéseiben és a tudományok közötti érintkezés területeken. Mindezt azért is fontosnak tartjuk, mivel idő hiányában olykor sok

hasznosítható dolog kerül el az ember figyelmét, ha az nem tartozik szorosan saját tudományágához.

A program

A klubfoglalkozások különben azonos módon folynak le. Előadással kezdődnek, majd vitával, beszélgetéssel folytatódnak. A viták általában nemcsak az előadásokhoz kötődnek. Szót kapnak bennük az oktató munka és az intézmény napi gondoljai, és általában mind-az, ami manapság egy érdeklődő embert foglalkoztat. Csak néhány példát a már elhangzott és a tervezett előadások közül: Az intézet hagyományai és feladatai. Matematikai módszerek a pedagógiában és a pszichológiában. Gondolkodás, logika, nyelv, matematika; de a demográfiával, a lírával és Németh László pedagógiai nézeteivel foglalkozó előadás is van a programban.

Érdekese a további tervek is, melyek szerint tudományos és közéletünk reprezentánsait hívnák meg előadónak és vitapartnernak.

Érdekes kezdeményezés, jó és gyors indulás. Mindenképpen figyelmet és folytatást érdemel. Talán máshol is. Akkor, amikor tudományos életünkben az egyes szakterületek között egyre nagyobb a szakadék, ugyanakkor a korszerű gondolkodás a gondoló ember-től szintetikus látásmódot igényel, és az egyes területek egyre többet használnak fel más tudományágak módszereit, — egy ilyen kezdeményezést csak dicsérni lehet.

SZÁVAY ISTVÁN

Határidő: Március 20.

Korszerűsítik az Auditorium Maximumot

A József Attila Tudományegyetemnek talán legközismertebb helyisége az Auditorium Maximum. Nevét nemcsak a JATE, hanem más felsőoktatási intézmények hallgatói, sőt a város kulturális érdeklődésű lakói is jól ismerik, hiszen az elmúlt évtizedekben ebben a teremben számos fontos kulturális rendezvény zajlott le. Mindnyájunk számára emlékezetes például — hogy az utóbbi évek programjából említett néhányat — Mensáros László, Sinkovits Imre vagy Nagy Attila előadói estje, amelyeknek színhelye ugyancsak a Maximum volt. De fűződik ehhez a teremhez felejthetetlen archív filmek, filmtörténeti érdekességek premier előtti vetítések emléke is, hogy a különböző vitaestekekről s az egyetemi előadásokról ne is szóljunk.

Azok akik rendszeresen látogatják ezt a helyiséget, tudják, hogy az utóbbi évtizedek alatt alig változott, s ez a változatlanág nem feltétlenül szolgált előnyére. Ahhoz, hogy rangját továbbra is megőrizze, s alkalmassá váljék egy személyes előadói esteken túl az Egyetemi Színpad sőt a színház Stúdió Színpadának előadásaira is, korszerűbb feltételek megteremtésére van szükség.

A korszerűsítés jegyében készítették el az Auditorium Maximum felújításának terveit. Mindenekelőtt — mint azt Telihay Lászlótól az egyetem főmérnökétől megtudtuk — a világosítást javítják meg. A színpad megvilágítását fényváltós reflektorok segítségével oldják meg, de lehetőséget biztosítanak a háttér megfelelő világítására is. Olyan mozgatható berendezéseket szerelnek fel, amelyek az előadás pillanatnyi kívánalmainak megfelelően tehetik változatosá a fényjátékot. Sor kerül a hangosítás modernizálására is. A mintegy 80 ezer forint értékű munkát a Szegedi Elektromos Ktsz vállalta el. A megfelelő erősítő, hangszórók felszerelésén túl egy olyan szekrényt hoznak létre, amelyben a lemezjátszó és a magnetofon is beépíthető.

Faburkolat foglalja magába a táblát, az ajtókat, a széles vetítővásznat, a szellőzőnyílásokat stb. Ez a burkolat nem bontja meg a helyiség stílusát, hiszen a mennyezet is fából készült, ugyanakkor javítja a terem akusztikáját. Mivel a MOKÉP érdekelt a felújításban — hiszen itt zajlanak az Art Kinó vetítései — segítségével a vetítés feltételeit is javítják. Vetítógéphez alakítanak ki, amelyhez a szükséges berendezéseket a MOKÉP biztosítja.

A faburkolaton kívül eső falakat újrafestik, a megfelelő szint Lehel István festőművész választja ki. Kicsérlik a parkettet, nagyobbítják az előadóteret és korszerűsítik az előteret is. A több mint fél millió forintot felémésztő munkával — kivéve a hangosítást és a filmtéchnikai berendezések szerelését — a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalatot bízták meg.

Az idő sürget, hiszen a maximum főszereplője lesz a március végén kezdődő művészeti fesztiválnak. Ezért a kivitelezés határideje — amit, reméljük nemcsak a megbízók, hanem a kivitelezők is komolyan vesznek — március 20.